

Dicasterie voor de Oosterse Kerken

Oproep voor de collecte voor christenen in het Heilig Land

Beste broeder in het bisschopsambt

Ook dit jaar richt ik mij tot u met een dringende oproep betreffende het Heilig Land. Gedreven door een diep gevoel van betrokkenheid, en namens de paus, voel ik de dringende plicht de stem van de Kerk te laten horen aan alle katholieke bisschoppen wereldwijd, als antwoord op de schreeuw om hulp van hen die zwaar lijden.

Terwijl ik u schrijf, ervaren wij een zekere opluchting door de huidige wapenstilstand. We zijn ons echter bewust van de broosheid ervan en dat deze op zichzelf niet voldoende is om de problemen op te lossen of de haat in deze regio te bedwingen. Maar op zijn minst worden we niet langer geconfronteerd met explosies die de angst voor onherstelbare schade versterken.

We hebben overal tranen, wanhoop en verwoesting gezien. Nu hopen we dat de triomf van de dood, niet tot in de eeuwigheid zal duren. En zo herwinnen we de hoop om de Verrezenen te zien, Jezus Christus onze Heer, die juist in dit land levend, de wonden van zijn lijden heeft getoond.

Vandaag zien we dat de woorden van de paus gericht aan de christenen in het Heilige Land, geen vrome wens waren, maar een reële hoop: *Jullie, broeders en zusters in Christus, die wonen op de plaatsen waarover de Schrift het meest spreekt, jullie zijn een kleine, weerloze kudde die dorst naar vrede. Dank jullie wel voor wie jullie zijn, dank jullie dat jullie in jullie land willen blijven, dank jullie dat jullie ondanks alles kunnen bidden en liefhebben. Jullie zijn een door God bemind zaadje. Zoals een zaadje, dat ogenschijnlijk bedolven is onder de aarde, altijd zijn weg naar boven vindt, naar het licht, om vrucht te dragen en leven te geven, zo laten jullie jullie niet verzwelgen door de duisternis die jullie omringt. Integendeel, geplant in jullie heilige plaatsen worden jullie tekenen van hoop, omdat het licht van het geloof jullie ertoe brengt te getuigen van liefde waar men spreekt over haat, van ontmoeting waar conflicten escaleren, van eenheid waar alles omslaat in confrontatie. (Brief aan de Katholieken van het Midden-Oosten, 7 oktober 2024).*

Onmiddellijk dringt zich onze plicht op – en ik gebruik dit woord met zowel huiver als vastberadenheid – om het leven zo snel en zo concreet mogelijk te helpen herstellen. Tot u, broeder bisschop, en tot allen die u in uw ambt leidt, richt zich Gods indringende oproep: *‘Mensenkind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?’ Ik antwoordde: ‘Heer, mijn God, dat weet U alleen.’ Toen zei Hij: ‘Profeteer, en zeg tegen deze beenderen: “Dorre beenderen, luister naar de woorden van de Heer! Dit zegt God, de Heer: Beenderen, Ik ga jullie adem geven zodat jullie tot leven komen”’ (Ez 37,3-5).* Iedereen, te beginnen met de kinderen, heeft het recht om in vrede te leven, terug te keren naar hun huis en school, en samen te spelen zonder de angst voor de satanische grijns van de

dood. Het is waar: voor ons christenen hebben de heilige plaatsen een bijzondere waarde, ze belichamen het mysterie van de Menswording. Van oudsher zijn ze beschermd door christelijke gemeenschappen in hun diversiteit van tradities, en al eeuwenlang zorgen de minderbroeders van de Franciscaanse Custodie van het Heilige Land er met bewonderenswaardige trouw voor.

Rondom deze plaatsen zijn waardevolle pastorale initiatieven ontstaan: parochies, scholen, ziekenhuizen, bejaardentehuizen, opvangcentra voor migranten, ontheemden en vluchtelingen. Om juist deze initiatieven te ondersteunen, heeft de heilige paus Paulus VI de Collecte voor de Heilige Plaatsen ingesteld, die jaarlijks op Goede Vrijdag of op een lokaal vastgelegde datum gehouden wordt.

Dit jaar is de collecte van cruciaal belang, want door de pandemie en de daaropvolgende vrijwel volledige onderbreking van de pelgrimsreizen en van de kleine lokale christelijke activiteiten rondom die heilige plaatsen, zijn velen gedwongen tot ballingschap. Willen we het Heilige Land ondersteunen en de band met de heilige plaatsen levend houden, dan moeten we de christelijke gemeenschappen steunen die in hun verscheidenheid aan tradities 'God-met-ons' voortdurende lof toezingen, ook in onze naam. Daarvoor is de gulle steun van uw gemeenschappen absoluut noodzakelijk.

Beste broeders bisschoppen, met de beelden van verwoesting en dood die ons in deze nieuwe tijd van Golgotha niet loslieten, wil ik u oproepen om overtuigende apostelen voor dit engagement te worden. Het Heilige Land, de heilige plaatsen, het heilige Volk van God zijn uw familie, want ze zijn het erfgoed van ons allemaal. Daarom verzoek ik u nadrukkelijk: maak van de collecte een van uw pastorale prioriteiten. Hier staat het voortbestaan van een kostbare aanwezigheid die rechtstreeks teruggaat tot de tijd van Jezus, op het spel. Ik ben ervan overtuigd dat u uw enthousiasme en uw liefdevolle zorg zult overdragen op de gemeenschappen die aan u zijn toevertrouwd.

Ik verzoek u vriendelijk ervoor te zorgen dat onze Kerken geen parallelle collectes voor hetzelfde doel organiseren. Dit om te voorkomen dat de betekenis en de doeltreffendheid van de collecte, een universeel liefdadigheidsinitiatief van de opvolger van Petrus, de bisschop van Rome, in het gedrang komt. Het ingezamelde geld kan rechtstreeks aan dit Dicasterie worden overgemaakt via de Commissariaten van het Heilige Land in uw land. We verwachten dat geen enkele gemeenschap deze 'liturgie', zoals die in de oudheid genoemd werd, als irrelevant zal beschouwen.

Paus Franciscus zendt u allen zijn zegen: God zal de getuigen van zijn voorzienigheid en de bewerkers van zijn vrede, niet vergeten, vooral niet in dit Jubeljaar van de Hoop. Onze christenen in het Heilige Land wachten op u. Dank u en een gezegende jubileumpelgrimage toegewenst.

Claudio Card. Gugerotti, *Prefect*

✠ Michel Jalakh, oam, *Aartsbisschop-secretaris*